Népfront-nagygyűlés lesz Szegeden

augusztus 26-án, vasárnap reggel 9 órakor a Széchenyi-téren

A nagygyűlés szónoka: APRÓ ANTAL elvtárs, az MDP politikai bizottsága tagja, a Hazafias Népfront elnöke

Felszólal: PARRAGI GYÖRGY Kossuth-díjas ujságíró, a Magyar Nemzet főszerkesztője

Szegedi szálkák

A Fáklya-moziban néztem meg egy tizenhatéven felülieknek hirdetett filmet. Meglepett, hogy az előadás nézőközönségének legalább egyharmada letagadhatatlanul tizenhat éven aluli volt.

Javasolom a Városi Tanács oktatási osztályának, ha azt akarja, hogy a fiatalok megnézzenek egy tanulságos, nevelőcélú filmet, írassa ki a plakátokra: Tizenhat éven felülieknek.

●

Különben is ráérő ember vagyok, de tegnap rengeteg időm volt. Elhatároztam hát, hogy villamoson utazom. Már a peronon meglepett egy felirat, amely Szeged tisztaságáért hívta harcba a város lakóit.

Mondanom se kellene, hogy a kocsi, — de már a peron — padlóját is a leszakított menetjegy-sarkocskák centis takarója fedte. Ugyanis amíg Budapesten és más vidéki városokban az a szokás, hogy a villamosjegyeket kilyukasztják vagy táskába teszik a leszakított vonaljegy-csücskőt, itt Szegeden a vonal- és szakaszjegyeknek letépik a sarkát és ledobják a padlóra.

Ha tiszta Szegedet akarunk, változtassuk meg a jegykezelést. Vagy tüntessük el a bosszantó feliratokat a villamosról.

●

Az Aradi vértanúk terén van egy újságárus-pavilon, ahol a nap jelentős részében kisgyerekek árusítanak. Egy forintért lehet itt kapni Délmagyarországot, három forint helyett öt forintért Tiszatájat, szombaton pénteki Szabad Ifjúságot, a négyoldalas Irodalmi Ujságot is — feláron.

Ha feltétlenül szükség van az újságárus-szakmára nevelésre már ilyen fiatal korban, javasolom, hogy létesítsen a Városi Tanács újságárus-bódét a számolni még nem tudó gyerekek részére is—, de már messziről látható, rikító feliratokkal figyelmeztesse a gyanútlan újságolvasókat a várható következményekre.

Petrovácz István

≡HIREK≡

Nagyvilág

címen világirodalmi folyóirat jelenik meg ez év októberétől a Magyar Írók Szövetségének gondozásában.

A kéthavonként 240 oldal terjedelemben megjelenő folyóirat keresztmetszetben mutatja be az élő világirodalom legfontosabb jelenségeit és képviselőit. Az első számokban olyan íróktól közöl új műveket, mint Faulkner, Hemingway, Dylan Thomas, Roger Martin du Gard, Raymond Queneau, Mohammed Dib, Bertold Brecht, Hermann Hesse, Moravia, Pavese, Alberti, Erenburg, Fegyin, Solohov, Krleza, Adam Wasyk és mások.

A gazdag és változatos tartalmú folyóiratot máris nagy érdeklődés előzi meg.

— **A szegedi Bartók Béla** Filharmóniai Társaság 54 tagú zenekara szeptemberben újból megkezdi működését Rubányi Vilmos zeneigazgató vezetésével. A zenekar ez évi hangversenyrendezéseire államunk százezer forintot biztosított.

— **A Szegedre érkezett** német és csehszlovák küldöttség tagjai meglátogatták a Fonalmentő Vállalatot. Elbeszélgettek a dolgozókkal, majd az üzemvezetővel folytattak megbeszélést.

— **Az utóbbi három hónapban** 2043 pár férfi, női és gyermek csukott cipőket és szandálokat rendeltek a vevők az Április 4 Cipőipari Szövetkezet mérték utáni részlegén.

— **A Mezőgazdasági és Élelmiszeripari** Tudományos Egyesület szegedi csoportjának húsipari szakosztálya augusztus 24-én, pénteken délután 4 órakor előadást rendez az MTESZ Horváth Mihály utca 3. szám alatti előadótermében. Kárpáti György, a KOHIKI munkatársa tartja az előadást »A húspép készítés és a vörösáru gyártás technológiája« címmel.

— **Az Oktatásügyi Minisztérium** a szeptemberben tartandó érettségi (javító) vizsgák helyéül Szegeden a Radnóti Miklós Gyakorló Gimnáziumot jelölte ki. Az iskola igazgatósága közlése értelmében az írásbeli vizsgák szeptember 3-tól 6-ig, a szóbeli érettségire, valamint a javító érettségi vizsgákra szeptember 8-án kerül sor.

— **Nagy sikerrel** vendégszerepelt az ÉDOSZ Csongrád megyei Központi Együttese Budapesten, a Gorkij-fasori szabadtéri színpadon. A Szegedi Konzervgyár, a Szalámigyár, a Paprikafeldolgozó Vállalat népi táncosaiból és népi zenekarából, valamint a Borforgalmi Vállalat énekkarából alakított 65 tagú együttes Waldmann József és Mezei Károly Szeged-vidéki népdal- és táncegyütteseiből összeállított újszerű énekes-zenés táncjátékkal lépett dobogóra Wentzel Ágoston karnagy vezetésével.

— **Színes, gyapjú** berliner kendőket készít a Fonalmentő Vállalat, amelyet darabonként 344 forintos áron lehet majd megvásárolni az üzletekben.

— **A belkereskedelem** kiváló vállalata címet nyerte el a Szegedi Tüzép Vállalat. Ebből az alkalomból augusztus 28-án este 7 órakor tartanak ünnepséget a KPDSZ kultúrtermében.

— **Beiratkozás a Juhász** Gyula Művelődési Otthon balettiskolájába naponta délelőtt 9—1-ig és délután 4—6 óráig. Felvételre jelentkezhetnek fiúk és leányok 5 éves kortól az előképzőre, valamint az I—II—III—IV. évfolyamra.

Deszken 4 mázsával, termett több búza a tsz földjein, mint az egyéni parcellákon

Már csak itt-ott zavarja cséplőgép búgása a határt. Az őszi és a tavaszi kalászosok termésének legjava tető alatt, magtárban van. A termelőszövetkezetek, az állami gazdaságok és az előrelátó, gondos egyéni gazdák már tisztítják a vetőmagvakat, sokan el is feledték a szelektorozást és most éppen szántanak, boronálnak, vagy a gőrékat készítik elő a közelgő őszi idényre. Egész sor olyan község van már Csongrád megyében, ahol nemcsak a termelőszövetkezetek, hanem az egyéni termelők is befejezték a cséplést.

Mit mutatnak az idei cséplési eredmények?

Az egyéniek szívesen dicsekednek egy-egy mintagazda kiugró eredményeivel, persze elhallgatva, hogy községükben a termelőszövetkezetek, amelyek területeit éppúgy sújtotta fagy- és vízkár, éppúgy hiányuk volt később a nyári csapadékban, mint az egyéni parcellákon, mégis a nagyüzemi gazdaságok nagy tábláin magasabb lett a terméstag, mint amennyi a községbeli egyéni parcellák holdankénti átlagos termés-eredménye lett.

DESZKEN

a termelőszövetkezetek őszi búzából pontosan 4 mázsával termeltek többet holdanként átlagosan, mint az egyéni termelők. Őszi árpából a termelőszövetkezetek holdanként átlagosan kétszerannyi, mint az egyénieké.

A terméstagok az alábbiak: tsz-ben őszi búzából 10.2, őszi árpából 15.14 és zabból 7.7 mázsa, míg az egyéni parcellákon őszi búzából csak 6.2 mázsa, őszi árpából 7.5 mázsa (tavaszi árpából 4.8 mázsa), zabból pedig 6.4 mázsa.

Egészen érthető ezekután, hogy a deszki Kossuth Tsz közössége őszi árpájával mennyire méltán jelenik meg ősszel az Országos Mezőgazdasági Kiállításon.

DOROZSMÁN

a helyi József Attila Tsz zöldtrágyázott, gondosan előkészített talajba vetette ősszel az árpáját. Terméseredménye holdanként, 55 holdon 12.6 mázsa lett. Az egyéni dolgozó parasztok ugyanakkor Kiskundorozsmán őszi árpából átlagosan csak 6 mázsás terméstértek el holdanként. A községben a termelőszövetkezeti földeken hasonlóképpen jól fizetett még az őszi búza is, amiből holdanként 12.19 mázsát termeltek a tsz-tagok (egyéni parcellák átlaga 7 mázsa) és a zab, amiből a tsz 8 mázsát, az egyéniek csak 6 mázsát termeltek holdanként.

RÖSZKÉN

is azt igazolják az eredmények, hogy a nagyüzemi gazdálkodás véglegesen győzedelmeskedett az egyéni felett. A termelőszövetkezeti földeken őszi búzából átlagosan 10.8 mázsa, rozsból 7.6 mázsa és zabból 12.5 mázsa termett. Az egyéni parcellákon őszi búzából átlagosan 8.1 mázsa, rozsból 6.4 mázsa, zabból pedig csak 5 mázsa termett holdanként. Acélos búzájával a röszkei Lenin Tsz sem érdemtelenül jelentkezett az Országos Mezőgazdasági Kiállításon való részvételre.

Miért nem teljesíti tervét az I-es számú Téglagyár?

Augusztus 21:	teljesítés	terv
Nyersgyártás	28 600	41 000
Égetés	29 250	33 700

Ilyen táblázat látható az I-es számú Téglagyár bejáratánál: Az alkotmány ünnep utáni napon alig 70 százalékos terv-teljesítést értek el. Mi ennek az oka?

— Gyerünk le a bányába megmutatom — válaszol a kérdésre Schlesinger Lajos gyárvezető, — de csizmát kell húzni, mert ott nagy a sár.

Miközben

haladunk a bánya felé

Schlesinger elvtárs megjegyzi, hogy az utóbbi hetekben csak az ünnep előtti napon tudták teljesíteni a tervet. — június óta összesen csak négyszer, — egyébként mindig lemaradtak.

— Nem megy, nem megy, — ismételgeti. — Az alkotmány évfordulója alkalmából is csak egy dolgozót tüntettünk ki. Itt van éppen előttünk, a téglát rakja Hajnal Efrain kihordó. Fél havi fizetését és a „Szakma kiváló dolgozója" jelvényt kapta meg. De ő is beteg volt 10 napig, — ezért sem tudtuk az égetési tervet teljesíteni. 33 ezer téglát három ember nem tud kihordani, pótműszakban kell biztosítani még két kihordót. Igen ám, de a behordás se megy. Lassabban halad a körégetés.

Nem folytathatja tovább, mert egy elég kedélyes kép tárul szemünk elé: a présház előtt a nyerstéglát kihordó gyerekek sorban üldögélnek.

— Miért nem dolgoztok? — kérdezi tőlük a gyárvezető.

— Nincs tégla — hangzik kórusban.

A présgép üresen jár:

nincs massza, amit a négyszögletes lyukon kipréselnek. Haladunk tovább a mély bányába és a földet lapátoló csoportból káromkodást hallunk. Kiderül, hogy az egyik teli csille felborult és most újból kell rakniok. Odamegy a gyárvezető és látja, hogy a sín nincs odaszögezve rendesen a talpfához, ezért billenhetett fel a csille. A vágányok lerakása pedig éppen a bányászok feladata; tehát csak magukat okolhatják a hibáért.

Vizsgáljuk a bányában dolgozók munkakörülményeit. Innen indul ki a téglagyártás, ez az alapja a nyerstégla termelésnek.

— Egy évvel ezelőtt sokkal közelebbről bányásztuk a partföldet is meg az agyagot is — mondja Schlesinger elvtárs. — Az anyag viszont ott már elfogyott és ide kényszerültünk a már rég kihasznált bányába, amely több mint 300 méterre van a présháztól. Csupa nádas a föld, nagyon nehéz itt a munka. Két külön helyről lovakkal húzatjuk a felvonó elé a teli csilléket, majd a felvonótól ismét ló húzza a présházig. Ehhez sok idő kell. Meg aztán itt van a bérkérdés. Július 1-én, amikor kormányunk az építőipari munkások bérét rendezte, nálunk bevezettük a műszaki normát, amely nyomán a kihordók, a kazánfűtők, a nyersgyártásnál az elhordók valamivel többet keresnek, azonban a bányászok 14 forint 72 fillérrel szemben jelenleg 11 forint 43 fillért kapnak minden ezer nyerstégla után. Igaz itt megelőzőleg elég laza volt a norma.

Ebben a rendkívül nehéz bányában sokkal rosszabb helyzetben dolgozunk, mint más téglagyárban, — kapcsolódik a beszélgetésbe az öreg bányamunkás, Kálmán György. — Más normát kellene bevezetni ilyen munkakörülmények között.

Hát igen, ez a javaslat figyelemreméltó és minden bizonnyal megvalósítható. Reméljük segítenek az illetékesek. Ezt azonban hamarabb kellett volna megoldani, mert a kevesebb kereset nyomán már július első napjaiban a régi, évek óta összeszokott bányászok önkényesen otthagyták a gyárat, és most az új dolgozók bizony nem nagyon iparkodósak.

— Látja — mutatja Schlesinger elvtárs —

nem segítenek egymáson.

Ott az egyik csoport már megpakolta a csillét, amazok még nincsenek kész, mégsem segítenek nekik, hogy haladjanak.

Visszafelejövet a felvonónál megállunk. Az üres csillékkel a présháztól a lórés már visszaérkezett és ott áll tétlenül. Lentről a teli csillét még nem tudják felhúzni, mert csak a partföld áll készenlétben. Az agyagföldes részhez leengedték kötéllel az üres csillét — azt kellene felhúzni, de még nem ért oda a teli csille. Várunk vagy 10 percig: állnak a lovak, a lórés fiatalok, a nyerstéglakihordók, a présgép meg hiába jár — nincs föld... Végre már húzhatják az agyagföldet, s ahogy a váltón áthalad a csille, leugrik a sínekről: megint vagy öt perc, amíg helyre rakják.

— Ez így megy mindig. Nem igyekeznek eléggé a bányászok,

nincs meg az összhang

a jobb- és baloldali bányák között, vagyis nem ér ide egyszerre a föld.

Ez így sehogy sincs jól, mert bármelyik bányarésznél pár perc késedelem, vagy hibás sínváltás több száz tégla elvesztését jelenti. És ez naponta többször ismétlődik — több ezer tégla előállításával maradnak el...:

Nehéz a munka a téglagyárban, rossz a bánya, gyakorlatlanok az új munkások, de azért nagyon sokat lehetne tenni a terv teljesítéséért. A tapasztaltak ezt követelik: szervezettebb, lelkesebb munkát! A szakemberek és a kommunisták meg tudják oldani a nagyon is laza gordiuszi csomót, s akkor több lesz a kereset, és a tégla az építkezésekhez.

M. T.

Babits Mihály szegedi emlékéért

„Babits Mihály, a Vitéz utca [sarkán
hiába nézek én egy ablakot."
(Juhász Gyula)

Augusztus 4-én volt 15 esztendeje, hogy a XX. századi magyar líra egyik legnagyobb képviselője, Babits Mihály meghalt. Most őszszel, október 2-án lesz félévszázados évfordulója, hogy Babits Mihály, a szegedi állami főreáliskola fiatal magyar-latin tanára városunkba érkezett. Két évet töltött itt „Porvárosban" — ahogy egyik írásában nevezte Szegedet. Először a Szent György utca 11. számú házban lakott, de itt nem szeretett; hamarosan, a karácsonyi szünet után átköltözött a Vitéz utca 16. alá, Schmidtékhez, akiket a Babits-csadál Szekszárdról ismert. Itt lakott azután egészen addig, míg Fogarasra nem helyezték.

Az ismeretterjesztő társulat irodalmi szakosztálya elhatározta, hogy méltóképpen megünnepli a kettős évfordulót. Október 2-án, kedden este irodalmi estet rendez, melyen a költő tanítványainak és barátainak egyik legkiválóbbika, Szabó Lőrinc emlékezik meg Babits életművéről. A társulat javasolja a városi tanácsnak, hogy az évfordulóra a Vitéz utca, melyet a régi név félreértése következtében a fölszabadulás után Partizán utcának neveztek el, Babits Mihály nevét viselje. A társulat márványtáblával kívánja megjelölni a házat, ahol a költő lakott, s ahol barátaival a magyar kultúra gazdagításán töprengett. A táblára ez a szöveg kerül:

„Nem játék a világ! Látni, teremteni kell."
Ebben a házban lakott
szegedi tanárkodása idején
(1906—1908)
BABITS MIHÁLY

Az emléktábla költségeit a társulat — évek óta először — társadalmi úton kívánja előteremteni, abból az elvi meggondolásból kiindulva, hogy az irodalmi örökség gondozása nem csupán állami feladat, de a társadalmi öntevékenység egyik területe is. Az irodalom, s különösen Babits Mihály költészetének barátai anyagi áldozattal is tegyenek hitet az ügy mellett, s a 160, 130—623 számú, »TTIT Csongrád megyei szervezete letéti számlája« elnevezésű biankó-csekklapon küldjék el hozzájárulásukat a társulat címére (Szeged, Horváth Mihály utca 3. II. emelet), az utalvány hátulján a következő megjegyzéssel: »Babits Mihály szegedi emlékéért«. Intézmények és magánosok egyaránt kivehetik részüket a költségekből. A beérkező összegeket a társulat nyilvánosan nyugtázza.

Lipcse — a világkereskedelem fontos gócpontja

Szeptember 1-én megnyílik az 1956. évi lipcsei őszi vásár, amelyen a Német Demokratikus Köztársaságon és Nyugat-Németországon kívül még 28 ország mutatja be exportkínálatát több mint 100 000 négyzetméternyi területen. Az NDK több mint 86 000 négyzetméteren állít ki közszükségleti cikkeket: textilárukat, bútorokat, játékárukat, gépkocsikat, stb. A demokratikus világpiachoz tartozó több ország: Magyarország, Lengyelország, Románia és Kína több mint 3500 négyzetméternyi területet foglalt le, a nyugati országokból jelentkezett kiállítók pedig 5000 négyzetmétert. A kiállítási csarnokokban francia, angol, olasz, dán, norvég, svéd és svájci cégek mellett a többi között chilei, jamaikai, columbiai és marokkói cégek is bemutatják exportáruikat.

Észak-Korea már több mint 30 fajta hajót gyárt

Múlt év óta a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság hajóépítő ipara jelentősen fellendült. A beruházásokat 1954-hez viszonyítva 12 százalékkal növelték. Jelenleg 30 fajta hajót gyártanak Észak-Koreában, amelyek felszerelése a legkorszerűbb. Az észak-koreai hajógyárak 1956-ban 60 százalékkal több gőzöst akarnak gyártani, mint az előző esztendőben.

— **A Szegedi Nemzeti Színház** 1956—57-es színi-évadára már lehet váltani a kedvezményes kötött és szelvényrendszerű színházbérleteket az üzemi kultúrpropagandistáknál és a színház szervező irodájában.

— **122 tonna szenet** takarítottak meg az Erőmű dolgozói az alkotmány-műszakban.

— **A DÁV mérőhitelesítő** műhelyének egyik legjobb dolgozója Findics Lajos műszerész, aki átlagosan 168 százalékos eredménnyel dolgozik.